

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 320

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 aprilie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
91.	2	426.	6
— Lege privind aprobarea participării României la runda de suplimentare a fondurilor Asociației Internaționale pentru Dezvoltare — IDA20		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2022 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților și organizațiilor economice străine	
422.	2	★	
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea participării României la runda de suplimentare a fondurilor Asociației Internaționale pentru Dezvoltare — IDA20		97.	6–8
★			
93.	3	428.	8
— Lege pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală		— Decret pentru promulgarea Legii privind protecția arborilor remarcabili.....	
424.	3	ACTE ALE SENATULUI	
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală		39.	9
★			
94.	4	40.	9–10
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative.....		— Hotărâre referitoare la propunerea de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei (UE) 2022/563 în ceea ce privește valoarea asistenței macrofinanciare acordate Republicii Moldova — COM (2023) 53 final.....	
425.	5	41.	10
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative		— Hotărâre referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) — COM (2023) 63 final	
★			
95.	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2022 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților și organizațiilor economice străine		Decizia nr. 464 din 25 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1 ¹), (1 ³), (3) și (4), precum și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	11–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea participării României
la runda de suplimentare a fondurilor Asociației Internaționale
pentru Dezvoltare — IDA20**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — (1) Se aprobă participarea României la runda de suplimentare a fondurilor Asociației Internaționale pentru Dezvoltare, în cadrul rundei IDA20, printr-o subscripție voluntară în valoare de 20.600.000 lei.

(2) Plata aferentă subscripției prevăzute la alin. (1) se asigură în tranșe inegale, conform următorului calendar:

a) suma de 6.860.000 lei în cursul anului 2023;

b) suma de 6.860.000 lei în cursul anului 2024;

c) suma de 6.880.000 lei în cursul anului 2025.

(3) Plata subscripției prevăzute la alin. (2) se asigură anual de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor, în limita sumelor aprobate prin legea bugetară anuală.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 aprilie 2023.

Nr. 91.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
participării României la runda de suplimentare a fondurilor
Asociației Internaționale pentru Dezvoltare — IDA20**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea participării României la runda de suplimentare a fondurilor Asociației Internaționale pentru Dezvoltare — IDA20 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2023.

Nr. 422.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — După articolul 166 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 166¹, cu următorul cuprins:

„Reguli speciale privind stingerea creanțelor fără plată

Art. 166¹. — Prin excepție de la prevederile art. 167, creanțele fiscale ale contribuabilului, certe, lichide și exigibile, față de bugetele locale, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, se sting la cererea contribuabilului și prin compensarea acestora cu obligațiile sale restante, curente sau viitoare către bugetul de stat, fără compensare între bugete, indiferent dacă obligațiile și, respectiv, creanțele supuse stingerii sunt administrate sau nu de aceeași autoritate publică. Procedura de stingere și schimb de

informații între organele fiscale locale și organele fiscale centrale se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor și al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, inițiat la propunerea ANAF.”

Art. II. — Prevederile art. 166¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aplică și pentru stingerea creanțelor contribuabililor asupra bugetelor locale, stabilite prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la intrarea în vigoare a prezentei legi și nestinse până la această dată.

Art. III. — Ordinul comun prevăzut la art. I din prezenta lege se emite și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de maximum 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 aprilie 2023.

Nr. 93.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea
Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2023.

Nr. 424.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109 din 13 iulie 2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 14 iulie 2022, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul X, partea introductivă a alineatului (1) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Pentru proiectele de investiții publice cu finanțare din fonduri externe nerambursabile din perioada 2014—2020, gestionate de către unitățile administrativ-teritoriale de tipul municipii, inclusiv sectoarele municipiului București, orașe, comune, județe, cheltuielile neeligibile se stabilesc în sarcina autorităților de management în procent de 75% din valoarea plăților efectuate din investiția de bază, aferente capitolului 4 «Cheltuieli cu investiția de bază» din devizul general, astfel cum acesta este prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:”.

2. La articolul XI, după punctul 4 se introduc două noi puncte, punctele 4¹ și 4², cu următorul cuprins:

„4¹. **La articolul 9 litera o), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(ii) autorități ale administrației publice locale, care implementează proiecte finanțate prin Programul operațional Infrastructură mare 2014—2020 în domeniul gestionării deșeurilor, siturilor poluate istoric și modernizării sistemelor de termoficare și în domeniul transporturilor, dezvoltării rețelelor inteligente de distribuție a gazelor naturale, precum și în domeniul creșterii producției de energie din resurse regenerabile;».

4². La articolul 9 litera o), după punctul (iv) se introduce un nou punct, punctul (v), cu următorul cuprins:

«(v) beneficiarii sumelor alocate pentru continuarea și finalizarea proiectelor de infrastructură făcute din perioada de programare 2007—2013, precum și a proiectelor de asistență tehnică, finanțate din fondurile Uniunii Europene aferente perioadei de programare 2014—2020, prevăzute în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2020 privind unele măsuri financiare în vederea implementării proiectelor de infrastructură făcute din perioada de programare 2007—2013 și

a proiectelor de asistență tehnică, finanțate din fondurile Uniunii Europene aferente perioadei de programare 2014—2020, precum și în vederea elaborării și implementării strategiilor teritoriale integrate în perioada de programare 2021—2027, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 176/2020, cu modificările și completările ulterioare.»”

3. După articolul XIII se introduce un nou articol, articolul XIII¹, cu următorul cuprins:

„Art. XIII¹. — **După articolul 16¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 6 august 2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 16², cu următorul cuprins:**

«Art. 16². — (1) În situația în care beneficiarii ajutoarelor de stat/finali, alții decât cei cărora li s-au aplicat prevederile art. 16¹, nu au respectat termenele de depunere a rapoartelor prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. h) și art. 16 alin. (1) lit. h) sau au depus rapoartele cu informații lipsă ori nu au completat informațiile/documentele solicitate, iar sprijinul financiar acordat sub formă de ajutor de stat nu a fost recuperat, aceștia pot depune raportul complet și corect în termen de 45 de zile, sub sancțiunea inițierii de către AM-POC/MAT/AIMMAIPE sau, după caz, a continuării procedurii de recuperare a sprijinului financiar acordat sub formă de ajutor de stat, conform metodologiilor de recuperare a ajutorului de stat.

(2) În cazul în care AM-POC/MAT/AIMMAIPE a inițiat procedurile de recuperare a ajutorului de stat, acestea se suspendă până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1).»”

Art. II. — Termenul de 45 de zile prevăzut la art. 16² alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2020 privind unele măsuri pentru acordarea de sprijin financiar din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de COVID-19, precum și alte măsuri în domeniul fondurilor europene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 220/2020, cu modificările și completările ulterioare, curge de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHUI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2022 privind unele măsuri pentru proiectele de infrastructură de apă și apă uzată finanțate din fonduri europene și pentru modificarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2023.
Nr. 425.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2022 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților și organizațiilor economice străine

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 18 din 3 august 2022 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților și organizațiilor economice străine, adoptată în temeiul art. I pct. I.9 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 4 august 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 aprilie 2023.
Nr. 95.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 18/2022 privind autorizarea și funcționarea
în România a reprezentanțelor societăților
și organizațiilor economice străine**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 18/2022 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților și organizațiilor economice străine și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2023.
Nr. 426.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind protecția arborilor remarcabili

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — În sensul prezentei legi, *arbori remarcabili* sunt arborii din afara fondului forestier național, inclusiv din intravilanul localităților, care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele caracteristici:

a) au o circumferință minimă a trunchiului măsurată la 130 cm de sol în amonte conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege;

b) au vârsta de minimum 160 de ani, stabilită în baza datelor înscrise în amenajamentele silvice sau a altor documente, precum și a determinărilor și măsurătorilor specifice, efectuate la data înregistrării arborelui;

c) prezintă o valoare cultural-istorică pentru zonă și comunitate, fiind legați de un eveniment istoric sau de o personalitate, de o întâmplare istorică ori de o legendă.

Art. 2. — Prevederile prezentei legi sunt obligatorii pentru proprietarii și deținătorii cu orice titlu de teren cu vegetație forestieră din afara fondului forestier național, inclusiv din intravilanul localităților, cu excepția proprietăților private din intravilanul localităților.

Art. 3. — Tăierea arborilor remarcabili, definiți conform art. 1, se face numai în condițiile prezentei legi.

Art. 4. — Tăierea și valorificarea arborilor remarcabili, indiferent de proprietate, sunt permise numai în următoarele cazuri:

a) arborele remarcabil este complet uscat, cu excepția cazurilor în care extragerea lemnului mort este interzisă;

b) arborele remarcabil este dezlădăcinat din cauze naturale, cu excepția cazurilor în care extragerea arborilor doborâți este interzisă;

c) arborele remarcabil pune în pericol siguranța oamenilor și a bunurilor și nu există altă modalitate de a reduce acest risc, în urma unei evaluări făcute de către autoritatea responsabilă.

Art. 5. — (1) Marcarea pentru tăiere și tăierea arborilor remarcabili se fac numai după evaluarea prealabilă și cu avizul favorabil al gărzii forestiere competente teritoriale.

(2) Avizul de marcarea pentru tăiere se solicită de către administratorii silvici autorității publice centrale pentru silvicultură. În cazul eliberării unui aviz favorabil, acesta va conține și termenul în care arborele va fi tăiat.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor elabora și se vor publica, prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor, al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, norme de aplicare.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspund de silvicultură vor ține o evidență pe județ și localitate a arborilor remarcabili pentru care s-a solicitat aviz de marcarea, a celor pentru care s-a eliberat aviz de tăiere, precum și a cauzei eliberării acestui aviz.

Art. 6. — (1) Proprietarii privați vor fi despăgubiți, la cerere, pentru arborii remarcabili înscrși în Catalogul arborilor remarcabili.

(2) Cuantumul și metodologia acordării despăgubirilor sunt stabilite prin normele de aplicare prevăzute la art. 5 alin. (3).

Art. 7. — (1) Administratorii silvici au obligația inventarierii arborilor remarcabili din afara fondului forestier.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale, prin structurile de administrare a spațiilor verzi, au obligația inventarierii arborilor remarcabili din intravilanul localităților.

(3) Persoanele fizice pot cere administratorilor silvici să inventarieze unul sau mai mulți arbori remarcabili neidentificați până la acel moment de către administratorii silvici. Cererea trebuie să conțină coordonatele geografice ale arborelui sau arborilor remarcabili.

(4) Datele colectate în urma inventarierilor de la alin. (1)—(3) se transmit structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspund de silvicultură în termen de maximum 30 de zile de la realizarea lor.

(5) În termen de 60 de zile de la data adoptării prezentei legi, serviciile județene teritoriale ale Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate au obligația de a întocmi și actualiza permanent Catalogul arborilor remarcabili, document care conține datele colectate conform alin. (7), disponibil publicului pe pagina web a instituției.

(6) Autoritățile prevăzute la alin. (4) încheie acorduri de colaborare cu entități din mediul academic și din societatea civilă, reprezentată prin organizații neguvernamentale, la solicitarea acestora, pentru inventarierea arborilor remarcabili.

(7) Catalogul arborilor remarcabili trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: județul, proprietarul, administratorul silvic sau unitatea administrativ-teritorială care a completat catalogul, unitatea de producție și unitatea amenajistică, specia, circumferința măsurată la 130 cm de sol, înălțimea, vârsta, descrierea principalelor caractere morfologice și cultural-istorice, dacă este cazul, precum și, dacă a fost emis un aviz de tăiere, elementele de identificare a acestuia și cauza eliberării acestui aviz.

Art. 8. — (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 de lei la 25.000 de lei.

(2) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) și (4), cu scopul tăierii arborilor remarcabili de către proprietarii terenurilor, structurile de administrare silvică sau de către unitățile administrativ-teritoriale, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 de lei la 15.000 de lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către agenții constatatori din cadrul structurilor de control din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 12 aprilie 2023.
Nr. 97.

ANEXĂ

**Dimensiunile minime ale circumferinței trunchiului
pentru încadrarea arborilor în categoria arborilor remarcabili**

Denumire științifică	Denumire populară/vulgară	Circumferința minimă la 130 cm de la sol
<i>Abies alba</i>	Brad	400 cm
<i>Acer campestre</i>	Jugastru	250 cm
<i>Acer platanoides</i>	Arțar	250 cm
<i>Acer pseudoplatanu</i>	Paltin de munte	350 cm
<i>Alnus glutinosa</i>	Arin negru	300 cm
<i>Carpinus betulus</i>	Carpen	300 cm
<i>Castanea sativa</i>	Castan comestibil	300 cm
<i>Fagus sylvatica</i>	Fag	350 cm
<i>Fraxinus excelsior</i>	Frasin	400 cm
<i>Juglans regia</i>	Nuc	330 cm
<i>Larix decidua</i>	Lariță/Larice/Zadă	300 cm
<i>Malus sp.</i>	Măr pădureț	230 cm

Denumire științifică	Denumire populară/vulgară	Circumferința minimă la 130 cm de la sol
<i>Picea abies</i>	Molid	350 cm
<i>Pinus sp.</i>	Pin (negru, silvestru, zâmbru)	250 cm
<i>Populus sp.</i>	Plop (negru, alb, hibrid)	500 cm
<i>Prunus avium</i>	Cireș pădureț	250 cm
<i>Prunus padus</i>	Mălin	200 cm
<i>Pyrus sp.</i>	Păr pădureț	280 cm
<i>Quercus cerris</i> , <i>Quercus frainetto</i> , <i>Quercus pedunculiflora</i>	Cer, gârniță, stejar brumăriu	300 cm
<i>Quercus pubescens</i>	Stejar pufos	200 cm
<i>Quercus robur</i> , <i>Quercus petraea</i>	Stejar pedunculat, gorun	450 cm
<i>Salix fragilis</i> , <i>Salix alba</i>	Salcie plesnitoare, salcie albă	450 cm
<i>Sorbus domestica</i> , <i>Sorbus torminalis</i>	Sorb/Scoruș	220 cm
<i>Taxus baccata</i>	Tisa	250 cm
<i>Tilia sp.</i>	Tei cu frunza mare, tei pucios, tei argintiu	300 cm
<i>Ulmus sp.</i>	Ulm de munte, ulm de câmp, velniș nânj	300 cm
Arbori exotici, nonnativi n.a.	Arbori exotici, nonnativi n.a.	300 cm

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind protecția
arborilor remarcabili

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind protecția arborilor remarcabili și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 12 aprilie 2023.
Nr. 428.

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la propunerea de Regulament
al Parlamentului European și al Consiliului
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008
al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea,
etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor —
COM (2022) 748 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/99 din 4.04.2023,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor — COM (2022) 748 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României apreciază că:

- a) modificările propuse vor genera efecte semnificative și pozitive asupra sănătății și a mediului și vor avea un impact economic negativ limitat;
- b) îmbunătățirea procesului de clasificare, simplificarea și clarificarea cerințelor de etichetare, precum și o mai mare convergență a clasificărilor în funcție de industrie vor armoniza evaluările privind siguranța chimică în toată UE.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 11 aprilie 2023.
Nr. 39.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**referitoare la propunerea de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului
de modificare a Deciziei (UE) 2022/563 în ceea ce privește valoarea asistenței macrofinanciare
acordate Republicii Moldova — COM (2023) 53 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/100 din 4.04.2023,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Deciziei (UE) 2022/563 în ceea ce privește valoarea asistenței macrofinanciare acordate Republicii Moldova — COM (2023) 53 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României:

1. consideră că propunerea de majorare a asistenței macrofinanciare ar sprijini resursele alocate Moldovei în cadrul operațiunii existente adoptate de Parlament și de Consiliu la 6 aprilie 2022 în temeiul Deciziei (UE) 2022/563 de acordare de asistență macrofinanciară Republicii Moldova în valoare de 150 de milioane EUR sub formă de împrumuturi și granturi. Condițiile suplimentare aferente sumei majorate se bazează pe prioritățile de reformă prezentate în memorandumul de înțelegere existent, păstrându-se accentul pe guvernanta

finanțelor publice, statul de drept, combaterea corupției, îmbunătățirea climatului de afaceri și promovarea în continuare a reformelor din sectorul energetic;

2. apreciază:

a) adoptarea propunerii Comisiei privind acordarea unui sprijin suplimentar, de natura asistenței macrofinanciare, Republicii Moldova, unul din statele cele mai afectate de conflictul din Ucraina, inclusiv la nivel economic;

b) că suplimentarea asistenței macrofinanciare va contribui la consolidarea balanței de plăți și sustenabilitatea finanțelor publice pe termen mediu, stimulând, totodată, creșterea durabilă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 11 aprilie 2023.
Nr. 40.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) — COM (2023) 63 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/101 din 4.04.2023,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) — COM (2023) 63 final — respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Art. 2. — Senatul României consideră că solicitarea de a furniza documente explicative poate crea o sarcină

administrativă suplimentară pentru unele state membre. Cu toate acestea, sunt necesare documente explicative pentru a se putea verifica în mod eficace dacă transpunerea este completă și corectă, ceea ce este esențial, neexistând alte măsuri mai puțin împovărătoare care să permită o verificare eficientă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 aprilie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 11 aprilie 2023.
Nr. 41.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 464**

din 25 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11), (13), (3) și (4), precum și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Titirișcă	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11), (13) și (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Societatea Unicredit Bank— S.A. din București în Dosarul nr. 17.284/303/2020 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.934D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât, în esență, autoarea excepției de neconstituționalitate invocă elemente de interpretare și aplicare a unor categorii și instituții juridice specifice dreptului substanțial civil cu referire la teoria impreviziunii. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.284/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11), (13) și (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Unicredit Bank— S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni formulate în temeiul art. 7 din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că sintagma „reprezintă impreviziune” din cuprinsul art. 4 alin. (11) este lipsită de claritate, întrucât nu se înțelege dacă reglementarea Legii nr. 77/2016 a avut în vedere condițiile impreviziunii, astfel cum sunt stabilite de art. 1.271 alin. (2) din Codul civil, ceea ce încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție și normele de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.** Impreviziunea nu poate și nu trebuie să fie prezumată prin lege, pentru ca judecătorul să o poată evalua de la caz la caz, astfel încât să poată stabili, în funcție de circumstanțele cauzei, ceea ce este echitabil.

6. Se mai susține că evaluarea caracterului vădit injust al executării obligației de debitor nu se raportează la situația personală a acestuia, însă, chiar și în aceste condiții, acest caracter nu se poate prezuma absolut, câtă vreme în evaluarea sa este necesar să se examineze situația contractului în mediul economic în care acesta își produce efectele. O fluctuație a cursului valutar care intervine treptat, pe o perioadă de 10—15 ani de la încheierea contractului, și care este însoțită de creșterea generală a standardului de viață, manifestată prin creșterea salariului minim pe economie, independent de situația personală a debitorului, nu poate constitui, *de plano*, o prezumție absolută de caracter vădit injust al executării obligației de către debitor. De aceea, efectul prezumțiilor de risc supraadăugat trebuie să fie lăsat la aprecierea instanțelor judecătorești.

7. În ceea ce privește neconstituționalitatea art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 se afirmă că textul este lipsit de claritate și previzibilitate. Totodată, textul este vădit neconstituțional în măsura în care este interpretat în sensul că, *per se*, simpla notificare de dare în plată face să se prezume impreviziunea, independent de conținutul concret al notificării și de realitatea cauzei de impreviziune invocate, instituindu-se o prezumție *ope legis* de impreviziune. Acest aspect este contrar celor reținute în jurisprudența Curții Constituționale, ceea ce determină încălcarea art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală. Se face trimitere la considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016 și ale Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. Prezumția absolută de impreviziune generează o situație juridică absurdă, întrucât creditorul nu poate să facă dovada contrară că nu există cauză de impreviziune, ceea ce încalcă art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție.

8. Se mai arată că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 păstrează reglementarea constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, ceea ce încalcă art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

9. Se mai susține că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale prin raportare la prevederile art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 44 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere faptul că se creează un paralelism legislativ cu reglementarea-cadru în materia executării silite în cazul creditelor imobiliare, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori. Textul criticat încalcă principiul răspunderii contractuale întrucât prezumă lipsa vinovăției debitorului consumator. Totodată, o astfel de reglementare permite și încurajează nu doar neexecutarea culpabilă, ci chiar neexecutarea intenționată a contractului de credit, câtă vreme debitorul de rea-credință, cunoscând efectul ștergerii de datorie ca urmare a executării silite a imobilului, poate chiar să aleagă neexecutarea obligațiilor asumate, obținând ștergerea datoriei rămase de executat, prin ipoteza obținerii unei sume substanțiale față de suma obținută prin vânzarea imobilului.

10. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.**

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 4 alin. (1¹), (1³) și (3) și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020. Având în vedere voința reală a autoarei excepției de neconstituționalitate [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, sau Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006], precum și dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit cărora „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 4 alin. (1¹), (1³), (3) și (4), precum și ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1¹), (1³), (3) și (4): „(1¹) *Reprezintă impreviziune:*

a) *pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;*

b) *pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.*

[...]

(1³) *Prezumțiile prevăzute la alin. (1¹) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)–d).*

[...]

(3) *Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).*

(4) *Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”*

— Art. 8 alin. (5): „(5) *Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a*

imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului. Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (1³) se aplică în mod corespunzător”.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind principiile statului de drept, al legalității, al calității legii și al securității juridice, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Se mai invocă și art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021.

17. Curtea a reținut că prin criticile de neconstituționalitate se vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă ele se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să aibă în vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și valoarea monedei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar anterioară trebuie să se mențină.

18. Cu privire la consistența valorică a diferenței de curs, s-a reținut că art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat faptul că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit ori de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previziuni de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitorii/creditorii, după caz. Mai mult, spre a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

19. Cu privire la consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data

încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care, așadar, nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

20. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost aceea a stabilirii procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul riscului supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că, dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

21. Criticile vizând situația creditorilor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată [reeșalonarea], cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând a se realiza într-un interval temporal mai extins. În cazul creditorilor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că, (i) dacă principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată și, (ii) dacă a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

22. Raportat la criticile de neconstituționalitate ce privesc faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, pe calea unei definiții legale, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca nefiind neîntrunite condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

23. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

24. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației de plată lunare de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rata lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată

și, corelativ acesteia, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la creșterea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%—100%, ci doar să se asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

25. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că, de principiu, o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016 poate parcurge 4 faze (2 extrajudiciare și 2 judiciare), iar în cadrul acestei proceduri se interpune art. 4 alin. (4) din lege, care stabilește că „*Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale*”. Curtea a reținut că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 77/2016 include ideea de adaptare a contractului, astfel că fiecare fază a acestei proceduri implică aplicarea cu prioritate a soluției de adaptare a contractului în raport cu cea de încetare a acestuia. Astfel, în cele două faze extrajudiciare, cele două părți pot negocia atât adaptarea, cât și încetarea contractului de credit, iar dacă se ajunge la un acord în acest sens, fără intervenția instanței, fie creditorul nu mai formulează contestație, fie debitorul nu mai formulează acțiunea în stingerea creanței, după caz. Optându-se pentru soluția adaptării contractului se ajunge la evitarea încetării contractului de credit prin darea în plată a bunului imobil ipotecat, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a art. 4 alin. (4) teza întâi din lege. Prin urmare, dacă art. 4 alin. (4) teza întâi din lege este o reglementare de principiu care privește relația dintre debitor și creditor, atrăgându-le atenția asupra necesității menținerii utilității sociale a contractului de credit, teza a doua aduce în discuție obligația instanței judecătorești de a aplica — în mod prioritar — soluția adaptării contractului.

26. Curtea a stabilit că atât debitorul, pe cale reconvențională în cadrul contestației, cât și creditorul, în cadrul acțiunii în stingerea creanței, pot formula cereri de adaptare a contractului de credit. Posibilitatea formulării unor astfel de cereri reconvenționale trebuie recunoscută în fiecare fază procesuală în parte tocmai pentru că, pe de o parte, evită multiplicarea corespunzătoare a cererilor formulate de debitor și creditor, astfel că partea nu mai trebuie să formuleze o nouă cerere de adaptare a contractului prin mijlocirea dreptului comun, iar, pe de altă parte, asigură egalitatea juridică între cele două părți. Prin urmare, ca o exigență a dreptului la un proces echitabil, prin aplicarea art. 4 alin. (4) din lege, cererea de adaptare a contractului poate fi formulată atât în contestație, cât și în acțiunea în stingerea obligației.

27. În ipoteza intervenirii acordului părților pentru adaptarea contractului în cursul fazelor judiciare, instanța judecătorească va dispune adaptarea acestuia. În schimb, în măsura în care nu se întrunește un asemenea acord, va evalua dacă în cauză există o imposibilitate vădită a continuării contractului, încetarea acestuia dispunându-se doar în această situație. Stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor echivalează cu încetarea contractului, însă art. 4 alin. (4) din lege stabilește că aceasta reprezintă o ultimă soluție aplicabilă în situația constatării impreviziunii, astfel că părțile trebuie să depună toate diligențele pentru menținerea utilității sociale a contractului, iar instanța judecătorească trebuie să urmărească, în mod firesc, continuarea contractului. De aceea, ca regulă, instanța trebuie să dispună adaptarea contractului de credit, cu excepția situației în care este demonstrată existența unei imposibilități vădite de

continuare a acestuia. Această imposibilitate nu se analizează prin raportare la situația patrimonială a debitorului, pentru că nu există nicio relație între impreviziunea în contracte și situația financiară a debitorului, impreviziunea exprimând o tensiune intracontractuală, și nu una personală, ce transcend cadrulul strict contractual. Așadar, sintagma „*imposibilitate vădită a continuării contractului de credit*” se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din contractul de credit, instanța judecătorească neputând realiza un inventar al situației patrimoniale a debitorului pentru a decide adaptarea sau încetarea contractului.

28. În deciziile sale cu privire la Legea nr. 77/2016, Curtea a trebuit ea însăși să delimiteze impreviziunea de situația patrimonială actuală a debitorului (spre exemplu, Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018), tocmai pentru că, în mod greșit, instanțele judecătorești analizau și administrau un probatoriu pentru a determina situația materială a debitorului în vederea stabilirii unei afectări a echilibrului contractual, considerând că în acest mod se evaluează starea de impreviziune a contractului de credit. Or, echilibrul contractual în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale. Astfel, materializarea riscului supraadăugat are un efect direct asupra acestor clauze și, în consecință, generează în mod automat dezechilibrul contractual (Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată, paragraful 51). Prin urmare, odată constatată impreviziunea potrivit conținutului matematic al art. 4 alin. (11)—(3) din Legea nr. 77/2016, instanța judecătorească poate dispune adaptarea contractului de credit. În măsura în care executarea contractului este excesiv de oneroasă sub aspectul drepturilor și obligațiilor derivând din chiar prevederile sale, acesta își pierde utilitatea socială, fiind, așadar, imposibilă/irațională continuarea sa; în acest caz, instanța va dispune stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor.

29. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului. Prin urmare, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

30. În ceea ce privește art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 octombrie 2021, Curtea a observat că acest text stabilește că impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5), și reprezintă o consecință a prezumțiilor de impreviziune reglementate, fără a pune în discuție aplicabilitatea art. 44 din Constituție. Practic, criticile de neconstituționalitate formulate vizează mai degrabă reglementările referitoare la instituirea celor două prezumții de impreviziune, astfel încât nu se poate reține neconstituționalitatea textului criticat.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

32. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată, motivat de faptul că nu respectă deciziile anterioare

ale Curții Constituționale (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată), fiind astfel contrare art. 147 alin. (4) din Constituție prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 44 din Constituție.

33. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință, și împotriva căruia se continuă executarea, având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței anterefereite numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune, fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

34. Curtea a mai reținut că art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumția absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, afectând art. 8 teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)—(13) din lege, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/au fost acoperite/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a fost vândut la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)—(13) din lege pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține incidența impreviziunii, devin incidente dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)—(13) din aceeași lege.

35. Prin urmare, având în vedere soluția de neconstituționalitate, precum și data sesizării Curții Constituționale în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

36. Sub acest aspect, este de subliniat faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

37. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

38. Cu referire specifică la prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, prin Decizia nr. 806 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 15 mai 2018, paragrafele 196—199, Curtea a reținut că, pentru o înțelegere clară a acestui text, se impune situarea sa în contextul mai larg al art. 8 din Legea nr. 77/2016 în integralitatea lui. Alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 77/2016 instituie un remediu judiciar de drept civil specific Legii nr. 77/2016, respectiv dreptul de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 mai reglementează, deopotrivă, două aspecte cu referire la acest remediu judiciar.

39. În primul rând, dreptul debitorului de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor are o natură subsidiară, adică poate fi exercitat numai în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 77/2016. Așadar, debitorul își poate exercita dreptul menționat: 1) în situația în care creditorul nu procedează, potrivit art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 77/2016, la încheierea actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului constând în principal, dobânzi și penalități izvorând din contractul de credit ipotecar, sau/și 2) în situația, reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, în care, în

termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației formulate potrivit art. 7 din legea menționată, creditorul nu se prezintă, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia, în vederea semnării actului de dare în plată.

40. În al doilea rând, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 îl indică pe titularul dreptului de a recurge la acest remediu judiciar specific, respectiv debitorul. Prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 reprezintă, la rândul lor, o clarificare a sferei titularului dreptului de a recurge la remediu judiciar specific instituit de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Astfel, dacă art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu face decât să se refere la categoria generală a debitorului, art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 se referă la o anumită categorie, specifică, de titulari ai acestui drept la acțiune, respectiv consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. Cu alte cuvinte, legiuitorul a specificat, în mod expres, o anumită categorie de titulari ai remediuului judiciar specific instituit de art. 8 din Legea nr. 77/2016 — consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. În sfârșit, în scopul clarificării sferei titularului dreptului la introducerea acțiunii instituite de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, art. 8 alin. (5) teza întâi din aceasta dispune că acel consumator care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat poate formula această acțiune, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra sa.

41. Rezultă că, în soluționarea acțiunii în constatare instituite de art. 8 din Legea nr. 77/2016, deci inclusiv a celei formulate de către consumatorul care a fost supus executării silite a imobilului ipotecat, instanța judecătorească va aplica, în mod obligatoriu, teoria impreviziunii. O asemenea concluzie este, de altfel, reținută și în paragraful 123 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, în care Curtea a subliniat că instanța judecătorească este competentă să se pronunțe cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii și în faza executării silite. În urma procesului de aplicare a teoriei impreviziunii, inclusiv în faza executării silite, instanța judecătorească, potrivit considerentelor de la paragraful 121 al deciziei antereferite, va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie adaptarea contractului în forma pe care o decide, fie încetarea sa. În acest context, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016.

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Unicredit Bank— S.A. din București în Dosarul nr. 17.284/303/2020 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1¹), (1³), (3) și (4), precum și ale art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Titirișcă

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

